

Giá Trị Tụng Niệm Allah

فضل ذكر الله

<Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامية>

Abu Zaytune Usmam bin Ibrahim

اسم المؤلف: أبو زيتون عثمان بن إبراهيم

Kiểm duyệt: Abu Hisaan Ibnu Ysa

مراجعة: أبو حسان ابن عيسى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah, Đấng Rất Mực Độ Lượng,

Đấng Rất Mực Khoan Dung

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا،
مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِيهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾﴾ آل عمران: 102

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾

النساء: 1

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٨﴾﴾ الأحزاب: 70 - 71

أَمَّا بَعْدُ إِنَّ أصدقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وسلم وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا
وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ، ثُمَّ أَمَّا بَعْدُ:

Thiên sứ صلى الله عليه وسلم của Allah nói: “Vào đêm mà Ta được đưa đi dạ hành, có một hương thơm ngào ngạt bay đến bên Ta, Ta hỏi: Thưa Jibril! Hương thơm gì thế này? Jibril bảo: Đây là hương thơm của Ma-shitah (người nữ hầu chải tóc) của con gái Fir’aun và những đứa con của bà. Ta hỏi: Chuyện của bà như thế nào? Jibril bảo: Vào một ngày nọ, trong lúc bà đang chải tóc cho con gái của Fir’aun thì bà vô ý làm rơi cái lược khỏi tay của mình và nói: Bismillah (Nhân danh Allah). Con gái Fir’aun bảo bà: Đó có phải là cha tôi không? Bà nói: Không phải, Allah là Thượng Đế của tôi và cũng là Thượng Đế của cha cô. Con gái Fir’aun nói: Tôi sẽ nói lại cha tôi về điều đó. Bà nói: Được thôi. Thế là con gái Fir’aun đã nói lại với cha, và Fir’aun, hấn cho gọi bà đến và hỏi: Này, người đàn bà kia! Ngươi thực sự có vị Thượng Đế khác ngoài ta ư? Bà nói: Đúng vậy, Thượng Đế của tôi và Thượng Đế của ngài là Allah. Vậy là hấn ra lệnh mang đến một cái chảo bằng đồng và đốt nóng nó rồi hấn ra lệnh bắt bà và các con của bà phải nhảy vào trong đó. Bà nói với hấn: Tôi có một thỉnh cầu. Hấn bảo: Thỉnh cầu của bà là gì? Bà nói: Tôi muốn ngài tập hợp xương cốt của tôi và các con tôi lại rồi đặt chung vào một miếng vải và chôn. Hấn

bảo: Người được toại nguyện. Rồi hấn ra lệnh bắt các con của bà lần lượt nhảy vào trong chảo nóng kia từng người từng người một trước mặt của bà, cho đến khi tới lượt đứa con bé nhỏ đang còn bú thì dường như bà có sự lưỡng lự bởi nó. Nhưng đột nhiên, nó cất tiếng nói: Mẹ ơi! Đừng lùi bước, bởi sự trừng phạt trên thế gian nhẹ hơn sự trừng phạt ở Đồi sau. Thế là bà nhảy vào.” (Ahmad).

Quý đồng đạo Muslim thân hữu,

Người phụ nữ trong câu chuyện chỉ là một nữ hầu hèn mọn, một đầy tớ nhỏ nhỏi thấp cổ bé họng chẳng là gì dưới thời của Fir'aun nhưng ở nơi Allah lại là một người cao quý được ban cho một nơi ở vô cùng vinh dự nơi Thiên Đàng, hương thơm của bà được tỏa ra ngào ngạt, một phần thưởng dành cho tấm lòng luôn tưởng nhớ Allah với đức tin kiên định nơi Ngài.

﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾ [سورة البقرة: 152]

«Bởi thế, các người hãy nhớ TA, TA sẽ nhớ các người trở lại.» (Chương 2 – Al-Baqarah, câu 152).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ [سورة الأحزاب: 41]

«Hỡi những người có đức tin, các người hãy tụng niệm Allah thật nhiều!» (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 41).

﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [سورة الأحزاب: 35]

«Và những nam nữ luôn tưởng nhớ Allah thật nhiều, tất cả sẽ được Allah tha thứ và ban thưởng phần thưởng vô cùng vĩ đại.» (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 35).

Một người đàn ông đã nói với Thiên sứ của Allah صلى الله عليه وسلم: Thưa Thiên sứ của Allah, giáo lý Islam có rất nhiều điều cho tôi, xin Người hãy nói cho tôi biết một thứ gì đó để tôi có thể nắm chặt và bám sát lấy nó. Thiên sứ của Allah صلى الله عليه وسلم nói:

{لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ} رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد.

“Hãy luôn để chiếc lưỡi của người vẫn ướt từ việc tụng niệm Allah” (Tirmizdi, Ibnu Ma-jah và Ahmad).

{مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ} متفق عليه.

“Hình ảnh của người tụng niệm Thượng Đế của y và người không tụng niệm Thượng Đế của y giống như hình ảnh của người sống và người đã chết” (Albukhari, Muslim).

Thiên sứ của Allah صلى الله عليه وسلم đưa ra hình ảnh thí dụ rằng người luôn tụng niệm và tưởng nhớ Allah thường xuyên thì giống như linh hồn vẫn còn trong thể xác, nó vẫn còn sống để có thể cảm nhận sự chỉ đạo, sự hướng dẫn và tiếp nhận nó một cách dễ dàng; còn người không tụng niệm Allah cũng như không tưởng nhớ đến Ngài thì

giống như một thể xác không hồn, nó đã chết không thể tiếp nhận bất cứ sự hướng dẫn và chỉ đạo nào cả.

Thiên sứ của Allah صلى الله عليه وسلم nói với các vị Sahabah:

{أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟}

“Các người có muốn Ta cho các người biết về việc làm tốt nhất trong các việc làm của các người, ân phúc nhất ở nơi Thượng Đế của các người, có thứ cấp cao nhất và tốt cho các người hơn cả việc các người bỏ thí vàng, bạc, tốt cho các người hơn cả việc các người đối mặt với kẻ thù để chúng đánh vào cổ của các người và các người đánh vào cổ của chúng ?”

Các vị Sahabah đáp: Thưa Thiên sứ chúng tôi rất muốn. Người nói:

{ذَكَرُ اللَّهُ تَعَالَى} رواه الترمذي وابن ماجه.

“Tụng niệm Allah, Đấng Tối Cao” (Tirmizdi).

Ông Abu Huroiroh thuật lại rằng Thiên sứ của Allah صلى الله عليه وسلم nói:

{يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ} رواه البخاري ومسلم.

“Allah, Đấng Tối Cao phán: TA ở ngay bên suy nghĩ người bề tôi của TA và TA luôn bên cạnh y khi y nhớ đến TA; nếu y nhớ đến TA trong lòng của y TA sẽ nhớ đến y trong lòng của TA và nếu y nhớ đến TA bao nhiêu TA sẽ nhớ đến y nhiều hơn thế.” (Albukhari, Muslim).

Allah phán: “TA ở ngay bên suy nghĩ người bề tôi của TA” có nghĩa là chỉ cần người bề tôi nghĩ tốt về Allah tức hy vọng sự thương xót và tha thứ nơi Ngài thì Ngài sẽ thương xót và tha thứ cho y.

Còn lời của Allah: “TA luôn bên cạnh y khi y nhớ đến TA” có nghĩa là chỉ cần người bề tôi luôn nhớ đến Allah thì Ngài luôn ở bên cạnh y, phù hộ và che chở cho y, đáp lại lời cầu xin của y.

Subha-nallah, Allahu-akbar .. ai trong chúng ta không muốn được điều này, ai trong chúng ta không muốn được Allah luôn bên cạnh phù hộ và che chở, ai trong chúng ta không muốn được Allah đáp lại mỗi khi chúng ta cầu xin Ngài?!

Câu chuyện Ahmad bin Hambal với người thợ làm bánh mì ...

Trong một Hadith nói về chuyện dạy hành, Thiên sứ của Allah صلى الله عليه وسلم nói:

{لَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ أَقْرَى أُمَّتِكَ مِنِّي السَّلَامَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةٌ التُّرْبَةُ عَذْبَةٌ الْمَاءُ وَأَنَّهَا قِيَعَانٌ وَأَنَّ غِرَاسَهَا سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ}

أخرجه الترمذي

“Đêm Ta được đưa đi dạ hành, Ta đã gặp Nabi Ibrahim. Người nói: Này Muhammad, hãy nhắn lời chào Salam của ta đến cộng đồng của ngươi và hãy cho họ biết rằng quả thật Thiên Đàng là nơi tốt lành, nước ở nơi đó ngọt và tinh khiết, và nó là vùng đất đồi trọc, và quả thật sự trồng cây cho nơi đó là những lời tụng niệm: Subha-nallah, Alhamdulillah, La-ila-ha-illallah, và Allahu-Akbar.” (Tirmizhi)

Ông Abu Ayyub Al-Ansari رضي الله عنه đã thuật lại: “Đêm mà Thiên sứ của Allah صلى الله عليه وسلم được đi dạ hành, Người صلى الله عليه وسلم đã đi ngang qua Nabi Ibrahim, Nabi Ibrahim nói: Thưa Jibril! Ai đi cùng ngài? Jibril bảo: Đây là Muhammad. Thế là Ibrahim bảo Người صلى الله عليه وسلم: Hãy bảo cộng đồng của con cố gắng trồng cây thật nhiều trong Thiên Đàng, bởi quả thật đất của nó rất tốt lành và rộng mênh mông. Người صلى الله عليه وسلم hỏi: Trồng cây trong Thiên Đàng như thế nào? Nabi Ibrahim nói: tụng niệm lời (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) (La hawla wala qu-wata illa billah)” (Ahmad).

Quý anh em Muslim thân hữu,

Hãy luôn duy trì việc tụng niệm Allah, bởi việc tụng niệm Allah không hề khó khăn và vất vả cho chúng ta tí nào, chúng ta có thể tụng niệm Allah mọi lúc mọi nơi một cách thật dễ dàng, chúng ta có thể tụng niệm Allah lúc đang đứng, lúc đang đi, lúc đang ngồi hay đang nằm hoặc ngay cả lúc chúng đang làm việc, chỉ cần những cái nhép môi và cử động nhẹ chiếc lưỡi là chúng ta đã có thể tụng niệm Allah.

Quý anh em Muslim thân hữu, có rất nhiều những lời tụng niệm Allah, nhưng những lời tụng niệm đơn giản và tiêu biểu nhất là Subha-nallah, Alhamdulillah, Ollo-hu-akbar, la ila-ha ilollo-h.

Quý anh em Muslim thân hữu, việc tụng niệm Allah là một việc làm vô cùng giản đơn và nhẹ nhàng nhưng ân phước thì lại vô cùng to lớn. Cho nên chúng ta đừng bỏ lỡ những ân huệ to lớn mà Allah đã dành cho chúng ta trong khi chúng ta thừa khả năng gạt hái nó trong dễ dàng!

Quý đồng đạo Muslim thân hữu,

Hãy kính sợ Allah, hãy chuẩn bị cho cuộc sống Đời Sau của chúng ta với những hành trang mà Allah cũng như Thiên sứ của Ngài đã hướng dẫn và chỉ đạo chúng ta.

Trong những hành trang đó, có hai thứ mà mỗi người Muslim cần phải cố gắng duy trì, giữ gìn và tuyệt đối không để rơi mất khỏi túi hành trang của mình, đó chính là lễ nguyện Salah ngày đêm năm lần và sự tụng niệm Allah.

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾﴾ [سورة البقرة: 238، 239]

﴿Các ngươi hãy giữ gìn và duy trì các lễ nguyện Salah, nhất là lễ nguyện Salah Wusta (lễ nguyện Salah Asr); và các ngươi hãy đứng trước Allah với tinh thần

sùng kính hoàn toàn. Nếu các người sợ (địch tấn công) thì hãy dâng lễ nguyện Salah trong tư thế đi bộ hoặc trong tư thế cưỡi trên lưng con vật; nhưng khi các người được bình yên trở lại thì hãy tưởng nhớ Allah theo cách mà Ngài đã dạy các người, điều mà các người không biết trước đó.﴾ (Chương 2 – Albaqarah, câu 238, 239).

Và Allah phán trong một câu Kinh khác:

﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ

تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ [سورة الجمعة: 10]

﴿Rồi khi cuộc lễ nguyện Salah đã kết thúc thì các người hãy tản mác khắp nơi trên mặt đất mà tìm kiếm thiên lộc của Allah nhưng các người hay luôn nhớ đến Allah cho thật nhiều, mong rằng các người sẽ được thành đạt.﴾ (Chương 62 – Al-Jum’ah, câu 10).

Quý đồng đạo Muslim thân hữu,

Có lần Thiên sứ của Allah cùng các vị Sahabah đi viếng mộ tại khu chôn cất Baqi’a, Người nói:

{وَدِدْتُ أَنَا قَدْ رَأَيْنَا إِخْوَانَنَا}

“Ta thật sự rất muốn gặp được những người anh em của Ta”.

Các vị Sahabah nghe Thiên sứ صلی الله علیه وسلم nói vậy thì họ lên tiếng hỏi: Thưa Thiên sứ của Allah, không phải chúng tôi là những người anh em của Người hay sao?

Người صلی الله علیه وسلم nói:

{أَنْتُمْ أَصْحَابِي وَإِخْوَانُنَا الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بَعْدُ}

“Các người là các bạn đạo của Ta, còn những người anh em của Ta là những người chưa đến thời sau Ta”.

Các vị Sahabah lại thắc mắc: Thưa Thiên sứ của Allah, làm thế nào Người có thể nhận biết những ai chưa đến thời sau Người là những người thuộc cộng đồng tín đồ của Người?

Người صلی الله علیه وسلم nói:

{أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا لَهُ خَيْلٌ غُرٌّ مُحَجَّلَةٌ بَيْنَ ظَهْرِي خَيْلٍ دُهُمٍ بِهِمْ أَلَا يَعْرِفُ خَيْلَهُ}

“Há nếu như một người có một con bạch mã đang lẫn vào giữa đàn ngựa ô thì chẳng lẽ y không thể nhận biết được nó hay sao?”

Các vị Sahabah nói: Thiên sứ của Allah, dĩ nhiên là y sẽ nhận biết được nó.

Người صلی الله علیه وسلم nói:

{فَأَنَّهُمْ يَأْتُونَ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنَ الْوُضُوءِ وَأَنَا فَرَطُهُمْ عَلَى الْخَوْضِ أَلَا لِيَذَادَنَّ رِجَالٌ عَنِ حَوْضِي كَمَا يَذَادُ الْبَعِيرُ الضَّالُّ أَنَادِيهِمْ أَلَا هَلُمَّ. فَيَقَالُ إِنَّهُمْ قَدْ بَدَلُوا بَعْدَكَ. فَأَقُولُ سُحْقًا سُحْقًا} رواه مسلم.

“Quả thật, họ sẽ đến với những vết sáng màu trắng từ vết tích của Wudu’ và Ta đã đến trước đợi họ tại hồ Al-Hawdh; rồi có những người bị lôi kéo đi khỏi cái hồ đó của Ta giống như những con lạc đà lạc hướng bị kéo, lúc đó Ta gọi họ: họ là cộng đồng tín đồ của Ta. Thế là có tiếng bảo Người: Quả thật chúng đã thay đổi thời sau ngươi. Vậy là Ta nói Suhqan, Suhqan (thật quá xa, thật quá xa)” (Muslim).

Cho dù chúng ta không còn cơ hội gặp được Thiên sứ صلی اللہ علیہ وسلم, không còn nhìn thấy được diện mạo của Người, người mà chúng ta yêu thương, và giữa chúng ta và Người tuy có một khoảng cách của những chuỗi thời gian nhưng chúng ta hãy cầu xin Allah ﷻ phù hộ cho chúng ta trở thành những người mà Người صلی اللہ علیہ وسلم đã nói về họ: “Ta thật sự rất muốn gặp được những người anh em của Ta”.

اللَّهُمَّ أَعِزِّ الْإِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَأَذِلَّ الشَّرْكَ وَالْمُشْرِكِينَ، وَدَمِّرْ أَعْدَاءَ الدِّينِ
اللَّهُمَّ انصُرْ دِينَكَ وَكِتَابِكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ وَعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ عَلَيكَ بِأَعْدَاءِ الدِّينِ فَإِنَّهُمْ لَا
يُعْجِزُونَكَ، اللَّهُمَّ عَلَيكَ بِأَعْدَاءِ الدِّينِ فَإِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَكَ.
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمَعَاوَةَ الدَّائِمَةَ فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.
اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذُنُوبَنَا، وَاسْتُرْ عُيُوبَنَا، وَيَسِّرْ أُمُورَنَا، وَبَلِّغْنَا فِيمَا يُرْضِيكَ آمَالَنَا، رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِوَالِدَيْنَا
وَوَالِدِيهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ، إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. اللَّهُمَّ وَفَّقْنَا لِلصَّالِحَاتِ، وَكَفِّرْ عَنَّا السَّيِّئَاتِ، وَتَقَبَّلْ صَلَاتَنَا
وَصِيَامَنَا وَدُعَاءَنَا، وَصَالِحِ أَعْمَالِنَا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.
اللَّهُمَّ آتِ نَفُوسَنَا تَقْوَاهَا، وَرَزَقَهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ رَزَقَهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا.
اللَّهُمَّ

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: 201].

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۷۸﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۹﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾﴾

